

сифъ Шварцъ билъ служителъ въ синагога и кжщата му била до самий синагогъ. Когато влѣзло момичето вжтрѣ, било натиснато отъ Аврама Букебаумъ и Леополда Браунъ. Тò извякало, нъ скоро му запушили устата, прострѣли го на земята, съблѣкли му дрехитѣ, а касапина Соломонъ Шварцъ го заклалъ. Морицъ, като чулъ гласѣтъ на момичето затекълъ се къмъ синагога, нъ вратитѣ били заключени. Той погледялъ презъ ключалката и видѣлъ, че двамина държатъ момичето, а касапина Соломонъ подлагалъ двѣ червени пръстени паници, събиралъ кръвъ и я изливалъ въ една дѣлва. Слѣдъ това, Морицъ се върналъ въ кжщи, казалъ на майка си, а тя му заповѣдала да мълчи. Самоилъ 5-годишното братче на Морицъ и тò имало случая да чуе разговорѣтъ за Естиръ и почнало да приказва, че касапина заклалъ Естира въ синагога. Това се расчуло и слѣдъ нѣкои день като се памѣрило въ рѣката мъртво то тѣло на момичето, почнали се ислѣдвания, показали се и други съучастници, и разглежданието на дѣлото се протакало два мѣсеца, нъ като миналъ първия министръ на Унгария Г. Тиса презъ Ниергихаса, гдѣто се гледало дѣлото, тò взело съвсѣмъ друго направление.

Прѣзъ 1889 г. въ Фагарашъ (Ромжния) нѣкоя баба акушерка еврейка, имала при себе една мома христянка на име Ана Бога. Еврейката не накарвала момата на никаква работа, а хранила я много добрѣ съ месо, давала ѝ вино, орѣхи, кафе и често пжти казвала: „Храни се добрѣ да се угоишъ“. Съсѣдкитѣ се удивлявали, защо баба якушерка храни тѣй добрѣ момата, а не иска отъ нея никаква работа. Единъ день съсѣдкитѣ като не виждали Ана Бога въ кжщи, попитали еврейката, нъ тя нищо опрѣдѣлително немогла да каже. Първо казвала, че е отишла на госте, второ, че е болна, а послѣ че била побѣгнала. Съсѣдкитѣ се усъмнили нъ замълчали. Единъ день нѣкои табаци испуснали една кожа въ рѣката Фагарашъ и като я дирили, набарали голѣмъ камъкъ, до който имало нѣщо мѣгко и помислили си, че е кожата. Прѣобърнали камъка и